

Poprawka [...] – uzupełnienie art. 10 ustawy o zapisy umożliwiające uzyskanie pozwolenia na broń funkcjonariuszom Policji, służb państwowych, żołnierzom zawodowym oraz żołnierzom WOT, a także usunięcie innych błędów w tym artykule:

Art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Właściwy organ Policji wydaje pozwolenie na broń, jeżeli wnioskodawca przedstawi ważną przyczynę posiadania broni.

2. Pozwolenie na broń wydaje się w szczególności w celach:

- 1) ochrony osobistej;
- 2) ochrony osób i mienia;
- 3) łowieckich;
- 4) sportowych wyczynowych;
- 5) sportowych rekreacyjnych;
- 6) rekonstrukcji historycznych;
- 7) doskonalenia kwalifikacji zawodowych;
- 8) szkoleniowych;
- 9) kolekcjonerskich;
- 10) pamiątkowych.

3. Za ważną przyczynę, o której mowa w ust. 1, uważa się w szczególności:

- 1) realne zagrożenie życia, zdrowia lub mienia – dla pozwolenia na broń do celów ochrony osobistej;
- 2) posiadanie określonych w odrębnych przepisach uprawnień oraz udokumentowane zarejestrowanie działalności gospodarczej w zakresie ochrony osób lub mienia – dla pozwolenia na broń do celów ochrony osób i mienia;
- 3) posiadanie uprawnień do wykonywania polowania, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów – dla pozwolenia na broń do celów łowieckich;
- 4) posiadanie uprawnień do wyczynowego uprawiania sportów strzeleckich, o których mowa w art. 10b – dla pozwolenia na broń do celów sportowych wyczynowych;
- 5) udokumentowane co najmniej roczne członkostwo w stowarzyszeniu o charakterze strzeleckim lub proobronnym – dla pozwolenia na broń do celów sportowych rekreacyjnych;
- 6) udokumentowane członkostwo w stowarzyszeniu, którego statutowym celem jest organizowanie rekonstrukcji historycznych – dla pozwolenia na broń do celów rekonstrukcji historycznych;
- 7) pełnienie służby w państwowych formacjach uzbrojonych, o których mowa w art. 3 pkt 1, albo służby wojskowej zawodowej lub terytorialnej – dla pozwolenia na broń do celów doskonalenia kwalifikacji zawodowych;
- 8) posiadanie uprawnień, określonych w odrębnych przepisach do prowadzenia szkoleń o charakterze strzeleckim oraz udokumentowane zarejestrowanie działalności gospodarczej w zakresie szkoleń strzeleckich – dla pozwolenia na broń do celów szkoleniowych;
- 9) udokumentowane co najmniej roczne członkostwo w stowarzyszeniu o charakterze kolekcjonerskim – dla pozwolenia na broń do celów kolekcjonerskich;
- 10) udokumentowane nabycie broni w drodze spadku, darowizny lub wyróżnienia – dla pozwolenia na broń do celów pamiątkowych.

4. Pozwolenie na broń, wydane w celach, o których mowa w ust. 2, uprawnia do posiadania następujących rodzajów broni:

- 1) do celów ochrony osobistej:
 - a) broni palnej w postaci pistoletów lub rewolwerów o kalibrze do 12 mm,
 - b) broni palnej gładkolufowej,
 - c) przedmiotów przeznaczonych do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej o średniej wartości prądu w obwodzie przekraczającej 10 mA,
 - d) miotaczy gazu obezwładniającego;
- 2) do celów ochrony osób lub mienia:
 - a) broni, o której mowa w pkt 1,
 - b) pistoletów sygnałowych,
 - c) pistoletów maszynowych o kalibrze do 12 mm,
 - d) strzelb powtarzalnych o kalibrze wagomiarowym 12,
 - e) karabinów i karabinków samoczynnych o kalibrze do 9 mm;
- 3) do celów łowieckich – broni palnej myśliwskiej w rozumieniu ustawy z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie (Dz. U. z 2017 r. poz. 1295);
- 4) do celów sportowych wyczynowych – broni palnej zgodnej z przepisami technicznymi konkurencji strzeleckich wchodzących w zakres dyscyplin sportowych uprawianych przez dany polski związek sportowy;
- 5) do celów sportowych rekreacyjnych – broni palnej:
 - a) z lufami gwintowanymi o kalibrze do 12 mm,
 - b) gładkolufowej,
 - c) przystosowanej do strzelania wyłącznie przy pomocy prochu czarnego (dymnego);
- 6) do celów rekonstrukcji historycznych – broni palnej konstrukcyjnie przeznaczonej do strzelania wyłącznie amunicją ślepą, w tym samoczynnej;
- 7) do celów szkoleniowych – broni, o której mowa w pkt 1–5;
- 8) do celów doskonalenia kwalifikacji zawodowych – broni, o której mowa w pkt 5;
- 9) do celów kolekcjonerskich – broni, o której mowa w pkt 1–6;
- 10) do celów pamiątkowych – broni, o której mowa w pkt 3–6.

5. Pozwolenie na broń, wydane w celach, o których mowa w ust. 2, uprawnia także do posiadania amunicji oraz tłumika huku do broni wskazanej w tym pozwoleniu.

6. Pozwolenie na broń, o którym mowa w ust. 1, nie może być wydane, z zastrzeżeniem ust. 4 pkt 9 oraz art. 29 ust. 2, na broń szczególnie niebezpieczną w postaci:

- 1) samoczynnej broni palnej, zdolnej do rażenia celów na odległość;
- 2) broni palnej wytworzonej lub przerobionej w sposób pozwalający na zatajenie jej przeznaczenia, a także broni imitującej inne przedmioty.

7. Zabronione jest posiadanie amunicji szczególnie niebezpiecznej w postaci:

- 1) amunicji z pociskami wypełnionymi materiałami wybuchowymi, zapalającymi albo innymi podobnymi substancjami, oraz pocisków do takiej amunicji;
- 2) amunicji z pociskami pełnopłaszczowymi zawierającymi rdzeń wykonany z materiału o twardości większej niż 50 HRC wg skali twardości Rockwella;
- 3) amunicji z pociskami podkalibrowymi, z płaszczem lub elementem wiodącym wykonanym z tworzyw sztucznych, z wyłączeniem amunicji przeznaczonej do strzelania z broni gładkolufowej;

- 4) amunicji wytworzonej niefabrycznie, w tym także takiej, do której wytworzenia wykorzystywane są fabrycznie nowe elementy amunicji, z wyłączeniem amunicji wytwarzanej na własny użytek przez osoby posiadające pozwolenie na broń do celów łowieckich, sportowych, szkoleniowych lub kolekcjonerskich.
8. Właściwy organ Policji może, na wniosek osoby ubiegającej się o pozwolenie na broń, ograniczyć lub wykluczyć możliwość jej noszenia, co potwierdza się w legitymacji posiadacza broni.
9. Zabrania się noszenia broni posiadanej na podstawie pozwolenia do celów kolekcjonerskich lub pamiątkowych bez zgody właściwego organu Policji.
10. W rozumieniu ustawy noszenie broni oznacza każdy sposób przemieszczania załadowanej broni przez osobę posiadającą broń.”;

UZASADNIENIE ZMIANY

Celem proponowanych zmian jest po pierwsze ułatwienie w uzyskaniu pozwolenia na broń żołnierzom zawodowym oraz funkcjonariuszom Policji i innych państwowych służb uzbrojonych wymienionych w art. 3 ustawy – mogliby oni w ten sposób posiadać prywatną broń palną, i z jej pomocą podnosić swoje kwalifikacje zawodowe, doskonaląc się w sztuce władania bronią. Jednocześnie w przestrzeni publicznej mogłyby pojawić się osoby doskonale obeznane z bronią oraz procedurami jej użycia, podnosząc poziom bezpieczeństwa publicznego (zwłaszcza w kontekście antyterrorystycznym) – w postaci funkcjonariuszy lub żołnierzy nie będących na służbie. Wydaje się oczywistym, że osoby którym przydziela się podczas wykonywania obowiązków służbowych broń służbową, także poza czasem służby zachowują swoje kompetencje, i mogą nadal nosić broń, bezpiecznie i odpowiedzialnie.

Drugim istotnym celem propozycji jest zmiana zakresu znaczeniowego „broni sportowej”, poprzez przywrócenie wcześniejszego rozumienia tego pojęcia, jako „broni przeznaczonej do celów uprawiania sportów strzeleckich w szerokim zakresie: wyczynowo oraz rekreacyjnie” – osiągnięte miałyby to zostać poprzez rozdzielenie pozwoleń związanych z wyczynowym uprawianiem sportu oraz tych związanych ze strzelectwem ściśle amatorskim, rekreacyjnym. Obecne zapisy ustawy wymuszają wyłącznie wyczynowy charakter pozwolenia na broń do celów sportowych, związany z zawodniczym uprawianiem sportu w klubie zrzeszonym w Polskim Związku Strzelectwa Sportowego. Tymczasem zasadne jest rozszerzenie formuły oraz zakresu uprawiania sportów strzeleckich w kierunku ich powszechności, zwłaszcza w kontekście budowania przyszłych kadr dla Sił Zbrojnych, w szczególności dla Wojsk Obrony Terytorialnej. W tym celu proponuje się zrównanie statusu organizacji proobronnych ze statusem klubów o charakterze strzeleckim – w tym przypadku zakres broni dostępnej na pozwolenia do celów sportowych byłby identyczny z obecnie obowiązującym. Taka zmiana przepisów pozwoliłaby na rzeczywiste upowszechnienie sportów strzeleckich, a przez to jakościową zmianę stanu kultury obchodzenia się z bronią palną w Polsce – jednocześnie nie naruszałaby istniejącego monopolu PZSS na wyczynowe uprawianie sportów strzeleckich, szczególnie tych obecnych w programie olimpijskim.

Trzecim celem proponowanych zmian w art. 10 jest usunięcie zapisów nieprecyzyjnych lub wręcz niewiele znaczących (jak „materiał twardszy niż stop ołowiu” z ust. 6 pkt 2), poprawienie merytoryczne niektórych zapisów o charakterze technicznym, a także likwidację rozbieżności nomenklaturowych (jak dualizm zapisów typu „broń sportowa” vs. „broń do celów sportowych”, czy „broń myśliwska” vs. „broń do celów łowieckich” w ust. 6 pkt 4). Usunięto by także z treści ustawy pojęcia fachowe w niej niezdefiniowane, takie jak np. „broń boczno/centralnego zapłonu”, których formalnoprawne rozróżnienie niczego nie wnosi do merytorycznej strony przepisów, za to wprowadza dodatkowe pola nieoznaczoności: nie wiadomo jak np. zakwalifikować wg tej ułomnej stratyfikacji broń z zapłonem sztyftowym albo broń z zapłonem elektrycznym?

Podobny cel przyświeca usunięciu z ust. 1 frazy, która w dosłownym brzmieniu została powtórzona w treści art. 15 ust. 1 pkt 6 – jej zdublowanie nosi znamiona przypadkowego powtórzenia przy okazji jednej z licznych nowelizacji ustawy. Fraza ta powinna pozostać w art. 15 ust. 1 pkt 6, gdzie jest jej naturalne miejsce, a nie w art. 10, dotyczącym innych zagadnień (rodzajów pozwoleń na broń i przyporządkowanych im rodzajów broni).

UWAGA: wprowadzenie tej zmiany pociągnie za sobą konieczność przenieumerowania odnośników w następujących jednostkach redakcyjnych ustawy.